

[Niels Helveg Petersen.]

departementet. Det er en af de lykkelige ting i denne beretning, at den på dette punkt er helt klar. Der er ingen tale om, at der foreligger nogen form for misliebigt forhold. Embedsmændene har i deres handlinger udelukkende været dikteret af ønsket om at tilvejebringe et godt resultat.

Jeg har forsøgt at belyse sagen direkte på grundlag af ordlyden af den socialdemokratiske forespørgsel. Det må jo trods alt blive det centrale; det er det grundlag, debatten er rejst på, og det afgørende for mig er derfor at få slået fast, at der ikke er handlet på en sådan måde, at det giver grundlag for en uddeling af næser til højre og venstre og for at forlange hoveder på et fad. På den anden side afslører sagens gang betydelige svagheder i administrationen. Der har manglet klare retningslinjer for sagens behandling, der har været stor usikkerhed om, hvem der havde ansvaret, averteringsformen har ikke været tilfredsstillende, unøjagtige oplysninger er givet. Til undskyldning tjener tidspresset, som sagen har skullet behandles under, men tidspresset er ikke nogen fuldgod undskyldning. Tidspreset bortforklarer ikke de svagheder, der er og har været i den administrative opbygning. At beskæftige sig med denne sag er vel i det hele taget næsten som at se en film, som man godt kender, blive rullet baglæns. Når en film bliver rullet baglæns, kan selv helt normale begivenheder tage sig mærkelige ud. Det er ikke opgaven her at forsøge at undskylde eller bortforklare de fejl eller misforståelser, der er optrådt, hvilket regeringen jo heller ikke har gjort. Man har selv åbent erkendt, at der var ting i behandlingen, der bør rettes, og det ser det radikale venstre gerne. Jeg forstår, at de første forberedelser er truffet.

Det undrede mig, at det i både hr. Lysholt Hansens og hr. K. Axel Nielsens indlæg blev påstået, at regeringen jo ikke skulle være dommer i sin egen sag. Nej, det skal regeringen ikke. Man ønsker en uvildig undersøgelse. Jeg er enig i, at regeringen ikke skal være dommer i sin egen sag. Men det er regeringen heller ikke. Det er folketinget, der er regeringens dommer i denne sag. Regering og ministre er ansvarlige over for folketinget. Det er en helt ny statsretlig opfindelse, hvis man nu skulle til at docere noget andet.

Grethe Philip: Socialistisk folkeparti har med sin forespørgsel til statsministeren sikret, at vi her i folketinget får en principiel debat om de konsekvenser, der må drages af hele kildeskattehussagen. Jeg synes, der her er taget et meget værdifuldt initiativ. For så meget synes vi alle at kunne blive enige om, at hvordan man end bedømmer de implicerede ministres og embedsmænds handlinger eller undladelse af handlinger, så har afdækningen af hele sagens forløb, således som det nu er sket gennem kommissionsdomstolens beretning, med al tydelighed vist, at noget bør ændres i forholdet mellem statsadministrationen og bevillingsmyndighederne og med hensyn til arbejdsgangen ved statens indgåelse af lejemål, køb af ejendom eller bygherrevirksomhed. Når jeg siger, at noget bør ændres, vil jeg straks præcisere, at jeg dermed tænker på, at der findes uklarheder og stivhed inden for administrationen internt og i forhold til bevillingsmyndighederne, som er u hensigtsmæssige, og som i visse situationer kan indebære politisk sprængstof, der ikke er gavnligt for sagens saglige behandling.

Det glædelige ved sagen — hvis man nu vil se på de lyse sider — ligger jo i, at det synes ganske åbenbart, at både embedsmænd og ministre har været behersket af ønsket om at få en vanskelig sag løst, således at der kom et saglig godt resultat ud af det, og at hver især har bestræbt sig for at følge de regler, man mente der forelå for afgørelse af bevillingsspørgsmål. Jeg tror, denne indstilling er karakteristisk for den danske embedsmandsstand.

Men der er som sagt også afdækket svagheder i vor administrative struktur. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at regeringen i sin udtalelse umiddelbart efter offentliggørelsen af kommissionsdomstolens redegørelse henviser til, at spørgsmålet om tilvejebringelse af større klarhed med hensyn til styrelsernes adgang til at disponere inden for finanslovens rammebevillinger og andre bevillingsmæssige spørgsmål er taget op til drøftelse mellem finansministeriet og finansudvalget. Der er foreløbig sket det, at vi i finansudvalget har haft et samråd med finansminister Poul Møller om spørgsmålet, og siden har vi modtaget et notat herom. Jeg forstår, at man i finansdepartementet i øjeblikket arbejder med problemet, og at